

F. t. I. vedr. hunde

Hvis hundens besidder allerede har medvirket til en undersøgelse på politiets anmodning, giver bestemmelsen ikke mulighed for at anmode om en ny undersøgelse. Bestemmelsen giver heller ikke ejeren ret til at anmode om en hundesagkyndig undersøgelse af hunden i forbindelse med en klage over politiets afgørelse om aflivning.

Bestemmelsen kan endvidere ikke påberåbes af besidderen i de tilfælde, hvor politiet træffer afgørelse om, at hunden skal aflives, fordi et pålæg om at føre hunden i snor eller iført forsvarlig mundkurv er blevet overtrådt. Der henvises til de betragtninger, der er anført foran til § 6, stk. 4, som affattet i forslagens § 1, nr. 2.

Det er ikke efter bestemmelsen et krav, at undersøgelsen foretages i samspil med besidderen, og det må i øvrigt bero på de konkrete omstændigheder, hvorledes undersøgelsen skal foretages. I de tilfælde, hvor et menneske f.eks. er blevet skambidt, er der således intet til hinder for, at den sagkyndige fremkommer med sin vurdering alene på grundlag af de oplysninger, der foreligger i sagen. I øvrigt vil der i nævnte tilfælde straks kunne træffes afgørelse om at lade hunden anbringe i pension, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 1, som affattet i forslagens § 1, nr. 3.

Det foreslås i stk. 3, at politiet afholder omkostningerne ved den sagkyndige undersøgelse af hundens adfærd, men at politiet kan kræve beløbet refunderet af besidderen. Det overlades til politiets skøn at afgøre, i hvilke tilfælde besidderen skal refundere det af politiet afholdte beløb. I den forbindelse kan det f.eks. tillægges betydning, om sagens udfald bliver, at hunden skal aflives.

Det foreslås endvidere, at refusionskravet tillægges udpantningsret, jf. § 12 c, som affattet i forslagens § 1, nr. 6.

Dyrlægeforeningen har oplyst, at en adfærdsundersøgelse foretaget hos besidderen vil koste ca. 2.000 kr., mens en adfærdsundersøgelse foretaget på en dyrlægeklinik vil koste ca. 1.500 kr.

Til § 6 b

Det foreslås i stk. 1, at politiet kan beslutte at anbringe hunden i en hundepension, indtil der er truffet afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4, om aflivning af hunden, og hvis der træffes beslutning om aflivning, indtil afgørelsen er fuldbyrdet.

I stk. 2 foreslås det, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1. Endvi-

dere foreslås det, at politiet om fornødent kan tage en sagkyndig med.

Bestemmelsen har til formål at give politiet mulighed for at forhindre, at en hund forvolder skade på mennesker, dyr eller ting i det tidsrum, hvor politiet undersøger, om den pågældende hund skal aflives, og hvis en sådan afgørelse træffes, indtil aflivningen kan effektueres. Endvidere har bestemmelsen til formål at hindre, at hundens ejer eller besidder skal kunne gemme hunden af vejen, f.eks. hos familie eller venner, inden der er truffet afgørelse om, hvorvidt hunden skal aflives.

Om der er behov for at fjerne hunden fra dens besidder, er overladt til politiets skøn. Bestemmelsen forudsætter imidlertid i almindelighed, at sagen er af en sådan karakter, at politiet anser det for overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om, at hunden skal aflives.

Politiet kan som nævnt tage en sagkyndig med, f.eks. en dyrlæge. Sådan bistand kan bl.a. komme på tale i de tilfælde, hvor politiet skønner, at det bliver nødvendigt at lade hunden bedøve.

Den periode, som hunden kan anbringes i pension, løber fra det tidspunkt, hvor politiet indleder sagen, til der foreligger en endelig afgørelse i sagen, og – såfremt politiet træffer afgørelse om, at hunden skal aflives – indtil aflivningen kan effektueres. Påklages politiets afgørelse om aflivning, løber perioden frem til det tidspunkt, hvor Justitsministeriet som klageinstans har truffet afgørelse og – såfremt politiets afgørelse om aflivning stadfæstes – indtil aflivningen kan effektueres.

Det foreslås i stk. 3, at klage over politiets beslutning efter stk. 1 eller 2 ikke har opsættende virkning. Klage sker, som det i øvrigt er tilfældet med administrative afgørelser truffet af politiet i henhold til hundeloven, til Justitsministeriet.

Efter den foreslåede § 6 b, stk. 4, afholder politiet omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen. Det overlades til politiets skøn at afgøre, i hvilke tilfælde besidderen skal refundere det af politiet afholdte beløb, herunder om refusionen skal ske helt eller delvist. I den forbindelse kan det f.eks. tillægges betydning, om sagens udfald bliver, at hunden skal aflives, eller hunden har været anbragt i pension i et længere tidsrum på grund af forhold, som besidderen ikke har haft indflydelse på.

Det foreslås endvidere, at refusionskravet tillægges udpantningsret, jf. § 12 c, som affattet i forslagens § 1, nr. 6.